

Záver

Ako som spomínala na nejednom mieste mojej práce, v Českej republike prebiehajú neustále diskusie o budúcnosti transferových daní. Nejedná sa len o teoretické rozpravy, ale za posledných pár rokov bolo v Parlamente ČR predložených niekoľko návrhov na ich zrušenie. Jedným bol napríklad v roku 2003 návrh poslancov z poslaneckého klubu ODS, ktorým mal byť zrušený zákon č. 357/1992 Sb., o dani dedičké, darovacie a dani z prevodu nemovitostí. Bol však vládou zmietnutý zo stola. Dôvodom boli práve názory, že sa jedná o historické dane, na ktoré sú občania zvyknutí, že sú trvalou súčasťou daňovej sústavy a že ich vyberajú aj vyspelejšie krajiny, ako je Česká republika. Ďalší návrh sa objavil krátko pred voľbami v roku 2006, no aj ten bol bez úspechu.

V súčasnosti sa táto problematika znovu otvára v súvislosti s plánovanou rekonštrukciou celého systému verejných financií, ktorá je nutná vzhľadom k naplňovaniu cieľov vytýčených obnovenou Lisabonskou stratégiou. Česká republika sa tak musí popasovať s problematikou dlhodobej udržateľnosti verejných financií, zvyšovaním a zefektívnením verejných výdavkov na vedu a vývoj, zvýšiť istotu a pružnosť na trhu práce a tiež zvýšiť diverzifikáciu ponuky terciárneho vzdelávania⁹⁹. Aby celá reforma priniesla plánované ovocie, je potrebné riešiť aj otázky menej páľčivé. A tak sa dostáva do popredia nutnosť s konečnou platnosťou uzavrieť diskusie o trojdaniach.

Ako vyplynulo z jednotlivých podkapitol venujúcich sa zhrnutiu, pokúšala som sa načrtnúť možnú úpravu de lege ferenda podľa okolitých štátov, ktoré poskytujú dostatočné množstvo alternatív, z ktorých môže čerpať aj Česká republika.

Na Slovensku sa ukázalo, že zrušenie týchto daní, neznamenalo pre štátny rozpočet (jeho príjmovú stránku) žiadny významný otras. Rakúsko sa rozhodlo taktiež prepracovať koncepciu transferových daní a pristúpilo k zrušeniu darovacej a dedičskej dane, pričom zdaňovanie nehnuteľností zakomponovalo do existujúceho zákona o prevode nehnuteľností. V Nemecku o ich zrušení nerozmýšľajú, avšak ozývajú sa názory za presunutie z celoštátnej (federálnej) úpravy do úpravy zemskej, čím by sa lepšie zohľadnili doposiaľ pretrvávajúce rozdiely medzi bývalým východným a západným blokom.

⁹⁹ Národný program reforiem ČR 2008-2010, www.mfcr.cz.

58

Nepochybné však zostáva, že nech sa českí zákonodarcia rozhodnú daň zrušiť alebo zachovať, určite sú nutné ďalšie zmeny. Minimálne by som navrhovala vyčleniť daň z prevodu nehnuteľností do samostatného zákona. Táto daň sa totiž vzťahuje výlučne na úplatné prevody, a to jedine, nehnuteľností. Zatiaľ čo ostatné dve jedajú o bezúplatných prevodoch a prevodoch ako hnutel'ností, tak nehnuteľností. Taktiež sadzba dane je rozdielna, v prvom prípade je lineárna v druhom progresívne kľzavá. Po posledných novelizáciách z roku 2007 pribudlo oslobodenie pre I. a II. daňovú skupinu, avšak vzťahuje sa len na daň dedičskú a darovaciú. Keďže daň z prevodu nehnuteľností nepoužíva rozdelenie daňovníkov do daňových skupín, sú oslobodeniam venované príslušné odstavce § 19 a 20 ZoDDDDaPN. Sú však dosť neprehľadné, rozsiahle a pomerne komplikovné.

Pri akýchkoľvek ďalších krokoch by mal mať zákonodarca stále napamäti, že daňové zákony využívajú v praxi státisíce ľudí a preto majú mať logickú štruktúru umožňujúcu jednoduchú orientáciu v celej oblasti.